

מלחמה הכרחי — לא תוכל המשימה הגדולה להתמלא כמלוא האחריות והסיכויים הכרוכים בה.

על כן, עם כל הסיפוק הגדול מעצם עובדת גישתנו עתה להקמת צבא הגנתנו על יסודות מתמידים ואי-תנים; עם כל ההבטחה הנשקפת מתוך יסודות החוק, המפקידים בידי הצבא נכס כה יקר ורגיש — צורך הוא כי נחוש גם חרדה גדולה, חרדה גורלית.

אשר רק באם נהיה חדורים בה, יוכל צבא-הגנה לישראל להפוך את ההבטחה הגדולה למציאות עובדת ויוצרת, כובשת את איתני הטבע ומגבשת דמות-אדם ואזרח, עומדת על משמר גבולותיה ובטחונה, שליטה על גורלה.

משיתקבל החוק — תנתן רשות הדבור למעשה — של ארגון, אימון וחינוך.

„מ ע ר כ ו ת" - ל ע ש ו ר

שנות קיום „מערכות“ הכילו: מלחמת-עולם אדירה ורבתי-השמה, לעמים רבים ולעם ישראל מעל כולם; מלחמת-השחרור של ישראל בארצו; השנתיים-וחצי שבין שתי המלחמות, הגדולה — וזו הקטנה, שלנו, שנות עמידה ומאבק; בעצם — גם את שלהי „מאור רעות“ הערביים, שלפני מלחמת-העולם; ועתה — בקוטב ההפוך — את מחצית-השנה הראשונה של „שלום-למחצה“. רב המרחק, בין מועד יסודה של הבמה לבין הרגע אותו אנו חיים עתה. אפשר והוא רב מדי, — מכדי שאפשר יהיה, „מהמבט הראשון“ להקיף ולהעריך את הדרך אותה עבר ירחון המגן ואישה-הצבא העברי.

חוברת-עשור זאת ל„מערכות“ אינה מכוונת בעיקרה לקהל לציון מועד זה, אשר עכ"פ ניתן לומר עליו כי הנו מועד ללא-תקדים (מטעמים הידועים לכולנו) לגבי במה צבאית עברית. ברוב-רובה נתונה גם חוברת זאת במעשה היום הזה. הדבר הולם את השעה העוברת עלינו: שעת מעשים דוחקים, דחור פים, לעתים — מעשים הבאים במקצת במאוחר, שעת

צרכים אשר חיכו יותר מדי זמן עד שזכו לבוא עתה על ספוקם. כך — בכל; וכך — גם בשטח בנית כוחנו הצבאי, השכלתו, שכלולו המקצועי, הרחבת אופקו, גבושו הרוחני. רק סקירה תמציתית אחת מוקדשת בחוברת זו למתן ציון-מעט לשלבים של של תפקידי כתב-העת ומשימותיו, ולענפים השרניים של ידיעה צבאית והגנתית ובירור-מושגים, בהם עסק; והיא אף מעלה כמה מן המשימות אשר טרם הספיק למלאותן, או שהן טעונות השלמה רבה. עם זאת, עומדת במת „מערכות“ להעניק מתנה כל שהיא — לעצמה ולציבור קוראיה — לרגל העשור (אפשר אולי לומר: „במקום“ מסיבות-יובל). נערך והולך קובץ לדברי מחשבה צבאית בישראל, אשר התקוה לגביו הנה כי עם הופעתו ימזג את השנים: ציון הולם לחגה הצנוע של במה שהלכה עשר שנים בדרך בלתי-סלולה וחדשה, — ועצם המעשה של הרחבת אופקים וליבון מחשבות, בו עסקה ועוסקת מאז יסודה.

לעוזרים הנאמנים,

אשר שקדו על צחות הלשון ושפור סגנון הבמה הצבאית הראשונה העברית, והדריכוה בעצתם —

ז. וולפובסקי. נ. אלתרמן וא. שלונסקי

ברכה, תודה והוקרה מ„מערכות“ עם העשור.